

21 - Inhol 1938.

Estimada Mercè - Ana t'explicarà el que l'ha estat la
meua vida d'ençà que et vaig deixar.

Després de veure-me la rola d'estar per casa, vaig
anar a casa Falsnera. El nin era brut, però
jo, com si res, vaig ensenar la ràdio. Hi havia
l'una darrera les persianes de la finestra, i una
vaga intenció peccaminosa va passar pel meu
inconscient. Però em vaig recordar del Dr. Ballester
i vaig dominar-me. Va ràdio, per penjar-me,
va posar-se a cantar la Salsa d'Alceste, de
Strak. A dos quarts d'onze va arribar en
Falsnera i jo me'n vaig anar al llit a
llegir les aventures de Moisés. Dehora - que
~~sab~~ a ell va descolir-se el vime, amb aquest
nom -, per mostrar-li el seu poder es dedi-
cava a fer-li jocs de mans. Hi va fer posar
la mà a la cintura, i en treure-la, era

"L'espera com la neu" Quina base terrible! Sembla un titol per a un quadre de Salvador Dalí. M'he despertat murmurant "L'espera com la neu..." hauré de fer un poema d'aquesta imatge que ~~raïca~~ m'emburxa per tal d'alliberar-me'n. Però estic a sec.

He esmorzat, he fet aquelles coses que s'acostu men, he arreglat uns magnífiques plans que em dugueren en Falguera i m'he comprat a l'edició Wilhelm Meister, un llibre d'en Jesús (hòper). Després de dinar he jugat als escacs contra en Guimet i ~~en Callao~~ m'ha guanyat. Però és que en Callao havia de no interveure. Després he dormit, m'he despertat, he anat a veure en Sallares, he escrit a casa, t'estic a l'11, i ara me'n vaig a escriure un a mi.

Fes bon dia. Pen

21 juliol - 88 b

Màxim S